

IN DE SCHIJNWERPER

Arnold Sol:

'Ik schrijf al veertig jaar boeken'

Arnold Sol (59) is huisschilder, ondernemer en schrijver en woont met Sandra Root (49) op Zuideinde 175.

Hoe is het met je?

In juli 2019 kreeg ik een herseninfarct en dat bleek toen al de derde te zijn. Ik kreeg een hele rits pillen, bijwerkingen en ook nog diabetes. De acceptatie is alleen een beetje lastig. Het laatste jaar voel ik me echt twintig jaar ouder geworden. De doelen die ik me per dag stel haal ik niet. Ik ben na een paar uurtjes schilderen al helemaal gesloopt. Ik zeg tegen de klanten: 'Als je haast hebt, moet je niet mij nemen.' Gelukkig zijn er veel mensen die daar begrip voor hebben. 'Jongen, je gezondheid gaat voor. Al doe je er twee maanden over.' Financieel is het lastig, want ik werk voor mezelf. Ik ben niet verzekerd, dus niet werken is nul inkomen. Ik zit nu al een half jaar thuis. Sandra is doktersassistente bij neurologie in het Rode Kruisziekenhuis. Zij is dertig uur in de week gaan werken.

Heb je je ouderlijk huis verkocht?

Zuideinde 28 ja. Ik ben er geboren, mijn vader was daar geboren en mijn opa ook. Precies na een eeuw familie Sol heb ik het verkocht. Het werd me met zeven slaapkamers en beide kinderen de deur uit te groot. Ook het onderhoud van een houten huis werd me te veel. Ik hoopte het iets rustiger aan te kunnen doen, maar door dat infarct móést ik het rustiger aan gaan doen. In 2018 had ik dit huis al gekocht. We hebben een aanbouw en alles gebouwd waardoor we er pas in december 2019 in zijn gaan wonen. Door alle stress kreeg ik daarop ook een burn-out. Toen ik vorig voorjaar weer bij de klanten ging schilderen kostte me dat heel veel moeite. Sandra kreeg twee maanden geleden corona en aangezien ik elke nacht tegen die witte billen aanlig en elke deurkreuk vijftig keer per dag aanraak, dacht ik dat ik dat ook wel zou krijgen. Maar laat ik het afkloppen, tot nu toe ben ik ervan gespaard gebleven. Ik heb me een paar keer laten testen: negatief! Nou ben ik ook wel een negatief persoon, dus dat past wel bij me, haha.

Heb je aan dat herseninfarct nog blijvende schade overgehouden?

Buiten die vermoeidheid gelukkig niet. Prikkel komen nu wel veel harder binnen. Een concert was voorheen een gezellige avond, maar ik kan me voorstellen dat de drukte me snel te veel wordt en dat ik door alle indrukken die ik krijg daarna helemaal gesloopt ben. Toen Westzaan in Heemstede periodekampioen werd, viel ik op de terugweg nog voor de Velsertunnel in slaap. Een tijdje terug moest ik in een week elke dag terug voor onderzoek en kreeg ik er weer pillen en een kwaal bij en toen zag ik het echt even helemaal niet meer zitten. Ook

mijn concentratie is zoveel minder dat ik een artikel in de krant soms echt een paar keer moet lezen om het binnen te laten komen. Maar goed, dat ben ik wel aan het trainen, want als ik nog een inkomen wil hebben dan is dat wel via het schrijven.

Wat voor boeken schrijf je?

Vorig jaar ben ik een boek gaan schrijven over een vriend van me. Hij is op Curaçao geboren en wist niets van zijn familie. Hij heet Hirschfeld en binnen de kortste keren kon ik hem vertellen dat hij Duitse voorouders heeft die naar Suriname waren geëmigreerd. Ik heb van alles gevonden, ook foto's, en dat leidde tot dit boek van bijna tweehonderd pagina's. Ik deed dit ook om mijn concentratie te verbeteren. Inmiddels heb ik al een stuk of vijftien boeken geschreven; de meeste over de historie van Westzaan. Ik heb ook een keer voor een oude vrouw haar kwartierstaat uitgezocht. Dat zijn alle voorouders van beide ouders. Ik kijk niet alleen naar de geijkte data, maar ook waar ze gewoond hebben en of er bijzonderheden te melden zijn qua beroep, geloof, e.d. Van de familie Sol heb ik dat nog niet, nee. Op de plek op dit schilderij in Zaandam hebben mijn opa en oma elkaar trouwens ontmoet.

Waar komt die historische belangstelling vandaan?

Mijn vader had dat ook, maar hij deed er niets mee. Een vriend van hem, Walig Kouwenhoven, had ansichtkaarten en verhalen van Westzaan. Het lukte hem niet meer daar een boek van te maken en hij vroeg mij dat te doen. Toen lag op mijn vijftiende ineens mijn eerste boek in de boekhandel. Ik heb ook boeken gemaakt over de Zaanse molens. Mijn laatste boek heb ik precies veertig jaar na de eerste uitgegeven.

Wat vind je belangrijk in het leven?

Gezond en gelukkig zijn. Het geluk van mijn kinderen, en dat ik zelf gelukkig met Sandra ben. Je hebt dat niet zelf in de hand. Eigenlijk komt dat altijd spontaan op je pad. Dat geloof ik sterk. Natuurlijk moet je daar hard voor werken, soms gaat dat goed en soms iets minder. That's live. Patricia (30) woont met haar vriend in Rooswijk en heeft daar haar eigen 'KapSolon'. René (28) heeft zijn eigen timmerbedrijf en woont met zijn vriendin in Zaandam.

Hoe is het wonen in Westzaan?

Laatst had ik iemand op visite uit Wassenaar en die keek zijn ogen uit: Wat een prachtig dorp. Ik zei dat dat wel zo was, maar ik vroeg hem even te kijken naar die blokkendozen hier achter de dijk. Toen ik met mijn eerste vrouw Loes op de Veldweg ging wonen hadden we een tuin van 45 m diep en daarachter een weiland met koetjes en schaaapjes. Maar toen ze het Westelijk Havengebied gingen ontwik

kelen hoorde je dag en nacht het piepen van die kranen met alarmen. Aanvankelijk zou er dertig meter vanaf onze tuin een weg worden aangelegd en na enorm veel protest is die toen iets verder gelegd en is alles volgebouwd. Het Zuideinde is veel drukker geworden. Ook daar ben ik weer tegenin gegaan. We willen allemaal dat Westzaan in de 21ste eeuw up to date is. Het zou echt mooi zijn als er op de plek van vervallen bedrijfsterreinen nieuwe woningen komen. Maar als al dat bouwverkeer over een dijkje moet van duizend jaar oud dan moet je ook nadenken over de infrastructuur, zoals een nieuwe ontsluitingsweg. Maar die komt er dus niet. Ik kan echt wel janken als ik zie wat er nu in de Westzanerpolder staat. Natuurlijk is werkgelegenheid heel belangrijk, maar moest die gevangenis nou per se daar komen? Of wat dacht je van de verhuizing van Kühne en Nagel. Dag en nacht rijden daar vrachtwagens af en aan. En de lucht die we hier inademen is nu ook niet erg gezond. Wat dacht je van die steenkolen, chemische rotzooi en benzinedampen aan de overkant? Als oerouwe Westzener heb ik meegemaakt hoe het was. Ook dat hier oude Zaanse krotten stonden, waar de raten door de woonkamer liepen. Armoed troef. Dus nee, vroeger was lang niet alles beter.

Marijke van der Pol